Sborový dopis 4/18

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 30

ÚVODNÍK

Velikonoce a nový chrám

V pondělí před Velikonoci způsobil Ježíš rozruch v chrámovém nádvoří. Vyhnal odtud obchodníky a zpřevracel stoly peněžoměnců. Podle zprávy evangelistů doprovázelo tento čin Ježíšovo vyučování: „Není snad psáno: Můj dům bude domem modlitby pro všechny národy? Vy jste z něj učinili doupě lupičů.“ (Mk 11,17)

Dokonalá oběť byla přinesena.

První část Ježíšova výroku cituje Iz 56,7, kde se mluví o tom, že Bůh přivede do svého domu cizince a kleštěnce, kteří k samotnému Božímu domu přístup neměli a nemohli se stát kněžími. Jejich místo bylo nanejvýš ve vnějším nádvoří, kde jim ale místo ubírali všemožní prodavači. Izajášovo proroctví jim však zaslibovalo, že dostanou v Božím domě lepší postavení, než jaké mají synové a dcery. Zdá se, jako by Ježíš ohlašoval, že vyloučení pohanů z chrámové bohoslužby je něčím, co Bohu vadí a chystá se to změnit.

Druhá část Ježíšova výroku odkazuje na Jr 7,11. Tady prorok Jeremjáš boří falešné naděje Judejců, kteří hřeší a domnívají se, že Boží chrám je zárukou, že se jim nic nestane. Jak by mohlo, myslí si, když v jejich středu stojí Boží dům? Chrám považují za bezpečný úkryt, kam se mohou utéct jako lupiči do své jeskyně a uniknout trestu. Bůh však Jeremjášovými ústy tuto falešnou jistotu odmítá. Pokud neučiní pokání, Boží trest přijde a ze samotného chrámu zůstanou jen trosky. Obdobnou situaci zřejmě Ježíš předpokládá pro své současníky. Jen o málo později svým učedníkům vysvětluje, že z celého chrámu nezůstane kámen na kameni (Mk 13,2).

Ježíšův čin v chrámovém nádvoří a jeho vysvětlení tedy podle všeho nese dvojí poselství. Na jedné straně ohlašuje konec stávajícího chrámu, na druhé pak naplnění Izajášovy vize chrámu, který funguje jinak a bude otevřený všem národům. Co všechno Ježíš ve svém vyučování o chrámu říkal, nevíme. Jisté ale je, že když o pár dní později stojí před židovskou veleradou, leží v jádru obvinění jediný výrok: „Zbořím tuto svatyni udělanou rukama a ve třech dnech vybuduji jinou, ne rukama udělanou.“ (Mk 14,58) Právě tato výpověď vedla k otázce: Jsi Boží syn? Velekněží si zřejmě Ježíšův výrok spojili se zaslíbením Davidovu synu, jemuž Bůh bude otcem a který postaví chrám (2S 7,12–14). Jak by to ale mohl být tenhle Ježíš a co by to bylo za chrám? Za toto rouhání jej odsoudí a ještě, když visí na kříži, se mu pro jeho slova o boření a stavění chrámu vysmívají (Mk 15,29).

Evangelia však svědčí o tom, že v oněch třech velikonočních dnech starý chrám skutečně skončil a základní kámen toho nového byl položen. V okamžiku, kdy Ježíš naposled vydechl, se roztrhla chrámová opona, která oddělovala místo Božího přebývání od lidské sféry. Dokonalá oběť byla přinesena. Člověk nyní může přistupovat k Bohu a Bůh může začít přebývat mezi lidmi. Starý chrám se všemi oběťmi, které měly umožnit smíření člověka s Bohem, ztratil význam. Brzy nato přestal existovat. Ten nový, jehož základ Ježíš položil svou smrtí a vzkříšením, ale stojí a roste.

„Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás bydlí Duch Boží?“ ptá se Pavel bývalých pohanů v Korintu (1K 3,16). Svatý Bůh začal přebývat a působit v těch, kdo uvěřili v Krista. Je jedno, zda byli předtím židy nebo pohany, zda hřešili víc nebo míň. Díky tomu, co se stalo o Velikonocích, se všem otvírá přístup k Bohu. Bůh pozvedl kámen zavržený staviteli a učinil z něj základ nové stavby. Jak píše apoštol Pavel: „Skrze něho máme my všichni, ať židé, nebo pohané, přístup k Otci v jednom Duchu. Už nejsme cizinci a přistěhovalci, nýbrž spoluobčané svatých a patříme do Boží rodiny, byli jsme vybudováni na základě apoštolů a proroků, kde úhelným kamenem je sám Kristus Ježíš, v němž se celá stavba spojuje dohromady a roste ve svatou svatyni v Pánu. V něm jsme my všichni společně budováni Duchem v Boží příbytek.“ (Ef 2,18–22). Kéž má Boží Duch mezi námi dost prostoru a tato stavba dál roste do krásy i velikosti a plní svůj účel: Být důstojným místem Božího přebývání v tomto světě.

Jiří Bukovský

SVĚDECTVÍ

Podle rádia se dozvídám, že se v české ústavě nebude předefinovávat pojem rodiny. Také manželství je zatím stále naplněno svazkem muže a ženy. Zatím! Je to s podivem, ale faktem, že o takových tématech se v našem parlamentu a senátu vedou diskuse. Někteří politici, většinou konzervativní (pro někoho zastaralí) se nedomnívají, že by se na vnímání rodiny a manželství vžitém po staletí mělo něco měnit, jiní, spíše levicoví (pro někoho pokroková) si myslí, že je rodina přežitek a manželství by měli mít možnost uzavřít i dva lidé (zatím) stejného pohlaví. Jedna paní profesorka genderových studií se vyjadřuje tak rezolutně až manipulativně, že začínám „prskat jako křeček“ a zároveň se i modlím k Bohu o pomoc. Nechápu, jak může studovaný člověk stavět takto věci „na hlavu“! Přichází dotaz: „Proč by se nemohli vzít, když se mají rádi/rády?“ a já zjišťuji, že se nezmůžu na jinou, moudřejší odpověď než: „Protože to není normální a protože lidi takhle Pán Bůh nestvořil.“ Argumentace Božím řádem a jeho láskou se argumentům o rovnosti, lásce a bratrství všech (ovšem bez nároku na zodpovědnost, povinnost nebo obětavost) nevyrovná. Na podobné rozhovory s mladými lidmi, kteří jsou společností humanisticky masírováni tím, že každý má přece právo na vše, co chce, se asi budu muset lépe připravit. Ráda bych uměla s lidmi debatovat v klidu i o věcech, na které máme úplně odlišné názory. Někdy se mi to daří lépe, jindy před takovou slovní konfrontací raději uhýbám. Když ale doufám, že moje názory na společensky důležité věci nějak formuje Bůh, Jeho slovo, neměla bych si je nechávat pro sebe.

Nanda

PŘEČTĚTE SI

Festival křesťanské kultury po desáté 2
Zlatí manželé 3
Čtyřicet čtyři společných roků 4
Bůh je dobrý a jeho milosrdenství trvá 4

PROROCTVÍ

Spolu a mocně

18. června 2017 na shromáždění KS Praha střed.

Během chval, do kterých byli zapojení i mládežníci, mi skrze rytmiku přišel na mysl vjem šicího stroje. V první chvíli jsem měl dojem, že je to potvrzení, že je dobře, jak současná generace přibírá ke spolupráci tu mladší, ale vnímal jsem, že záběr toho poselství je mnohem širší.

Jehla, co pulzuje nahoru a dolů je jakoby Boží ruka, která bere spodní nit (nastupující generaci) a skrz látku ji protahuje nahoru a proplétá s horní nití (stávající generací). Bylo to dost silné, ale stále to nebylo všechno. Kromě toho, že se propojují dvě nitě (generace) jsem vnímal, že je také důležité, co se sešívá k sobě! Vnímal jsem, že to nebyly jen tak nějaké vyřazené kusy látek (pro trénink), ale různorodé, různobarevné, předem vybrané a předem připravené kousky = „patchwork".

Pro ty, kdo si pod tímto slovem nic nepředstaví, jedná se o kreativní aktivitu, kdy člověk sešívá jakousi kroniku. Sešívá k sobě různé druhy látek, ke kterým je vázána nějaká vzpomínka či emoce (např. kus z prvních džínsů, kus ručníku z prvního zájezdu k moři, kus ubrusu z hospody na prvním puťáku, kapesník od snoubenky, kousek dupaček prvního dítěte, kus dresu oblíbeného sportovce atd.) A vytváří z nich dekorační kobereček, dečku, obraz, obal na knihu.

Věřím, že je to obraz pro náš region a zároveň v širším smyslu pro celou Církev. Každá služba, vize nebo hodnota, jež nás rozechvívá, je jako předem vybraný a předem připravený kus látky, který potřebuje být všit na své místo, mezi předem (Bohem) vybrané „sousedící záplaty". Každý z nás je součástí toho širšího obrazu, a když bude spolupracovat s těmi, s nimiž ho Bůh propojuje, bude tu svou část mozaiky držet pohromadě.

PMT: *Společné uctívání a chvála ve vzájemné úctě a lásce může být hybným momentem k širší spolupráci.*

K modlitbám:

- *Ať dobře spolupracujeme v Božím lidu v rámci generací.*
- *Ať každý zná své místo a drží ho.*

duben 2018

MODLITEBNÍ TÉMATA

- **Žehnejme probíhajícím kurzům Alfa:** kurz pro mládež a na regionech Jih a Západ. Speciálně žehnejme vedoucím týmů (Ben Drápal, Jiří Bukovský a Miloš Poborský) a všem zapojeným služebníkům a modleme se za obrácení účastníků.
- **Za letní shromáždění** – potřebujeme rozhodnout, kde a jakým způsobem je pořádat. Potřebujeme k tomu nejen dobré nápady, ale hlavně vedení od Pána.
- **Modleme se za udělení azylu čínským křesťanům,** kterým po zamítnutí první žádosti hrozí vrácení do Číny, a tedy perzekuce včetně věznění. V současné době probíhají soudní odvolání proti zamítavému stanovisku. *Je možné podepsat petici za udělení azylu: https://e-petice.cz/petitions/otevreny-dopis-predsedum-obou-komor-parlamentu-cr-ve-veci-azylu-cinskych-krestanu.html*

Vyhodnocení minulých témat
Předminule jsme se modlili za předmanželský kurz a kurzu se opět účastní několik párů snoubenců, kteří nejsou křesťané. Stále nemáme statistiku ohledně rozvodů, umělých potratů a počtu uzavřených manželství. Přednáška MUDr. Máslové byla velmi podnětná a lze ji vyslechnout na sborovém webu. Modlitební stráž byla v době uzávěrky SD takřka obsazená.

ZE ŽIVOTA SBORU: DNY DOBRÝCH ZPRÁV

FESTIVAL KŘESŤANSKÉ KULTURY PO DESÁTÉ

Jubilejní 10. ročník festivalu Dny dobrých zpráv měl opravdu našlapaný program. Divadelní společnost Kairos II předvedla svou novou hru Na zdi a za zdí, která vypráví o tom, jak se lidé jinak chovají v prostředí internetu a jinak v reálném životě. Jan Sklenička si tentokrát ke svým netradičním kouskům na cello pozval, mimo jiné hosty, i Johna De Jonga. Skupina Nitky bývalého basáka od Chinaski Ondřeje Škocha předvedla muzikantsky naprosto parádní koncert s poetickými texty G. Reynka a jeho ženy. Ve čtvrtek byly dva programy, na které přišlo zhruba stejně lidí, tedy kolem padesátky. Na komponovaný pořad o varhanách jsem žádný nával nečekal, ale co mě opravdu velice zklamalo, byla malá účast na koncertu americké skupiny Divine Attraction. Pokládám ji v současnosti za nejlepší křesťanskou skupinu, která je u nás k mání, a koncert byl opravdu špičkový. Jen škoda, že především mladší generace si nechala ujít příležitost nejen přivést své kamarády na výbornou kulturu, ale i si ji sama užít. Velmi prohloupil každý, kdo si koncert nechal ujít! Ani v pátek na Envejovi nebylo zrovna narváno, přestože jsme ho pozvali speciálně na žádost naší mládeže – ta ale na koncertě chyběla ☹. Největší nával byl na sobotní odpolední pohádce. A i večerní profesionální divadlo Temná je noc bylo hojně navštívené. Celkem bylo na festivalu skoro 700 lidí a rozdalo se 80 Biblí – což není špatné.

A co dál? Dlouho jsem bojoval s jistou otrávenostní z malé návštěvnosti. Ale nakonec myslím, že stojí za to tuhle aktivitu dělat. Takže příští ročník, dá-li Pán, bude! Zaměříme se asi spíše na střední generaci, protože to jsou hlavní návštěvníci festivalu. Věřím, že i ten příští program bude stát za to. VV

foto Tomáš Božovský

OHLASY Z DDZ

DDZ jsem navštívila v pondělí, protože mě zajímala hra „Na zdi a za zdí". Podařilo se mi pozvat mou maminku, která momentálně hledá Boha. Přijela až ze západních Čech! Hra se jí líbila i z toho důvodu, že je ředitelkou ZŠ a toto téma jí není až tak vzdálené. Po představení se seznámila s Vláďou Váchou a uvažuje, že u nich na škole uspořádá nějaké přednášky na podobné téma – bezpečnost na síti nebo o kyberšikaně – a možná tam i soubor zahraje toto představení. Je nadšená z našeho společenství, nachází v něm klid a ví, že tam může být sama sebou. Celý zbytek večera se ještě vyptávala na mou a manželovu víru, byl to požehnaný večer. Chvála Pánu.

Děkuji pořadatelům, že taková akce proběhla, je to velká příležitost ukázat „náš" svět nevěřícím. ☺

Sandra, region Západ

Jako sbor se v loňském i letošním roce soustředíme na modlitby za rodinu (hora rodiny). Postupně proto představíme několikery manžele, kteří spolu žijí více jak čtvrt století. Podělí se s námi o své opravdu letité zkušenosti ze společného života. Prozradí nám svá tajemství úspěšného soužití, abychom byli povzbuzeni a nechali se jimi poučit, nebo i podepřít v těžkostech.

ZLATÍ MANŽELÉ

Jak dlouho jste spolu a jak dlouho jako křesťané?

16. 12. 2017 jsme oslavili zlatou svatbu, 50 let společného života uběhlo opravdu jako voda. Já jsem přijala Pána Ježíše do svého života rok po svatbě, chodila jsem k adventistům. Mirek to považoval za bláznovství a velice s tím nesouhlasil. Dlouhých 20 let jsem se spolu s dalšími křesťany za něj modlila a Bůh ho svou láskou proměnil. Byly to někdy těžké časy, ale s Bohem se vše dalo vydržet. Dnes mohu porovnávat naše manželství, kdy bylo nejednotné ve víře, a dalších 30 let, kdy Bůh mezi nás vstoupil a naše manželství uzdravil a upevnil.

Jak budujete svůj vztah?

Od Mirkova obrácení se spolu modlíme, jsme si vzájemně oporou, potřebujeme se víc než dřív, protože stárneme a přicházejí různé nemoci. Dnes jsme moc rádi, že naše manželství Bůh zachoval, protože máme spolu harmonický vztah, plný pochopení a vděčnosti. Všechny starosti, které život přináší, řešíme s Bohem a snažíme se jimi netrápit. A Bůh je tak milosrdný, že je bere na sebe a vždy je s námi. Mnohokrát nám pomohl v těžkých situacích v rodině a za to mu patří naše chvála.

Podle čeho jste vychovávali děti?

Když jsem byla pouze já věřící, moc mne trápilo, že nemohu vychovávat naše 3 děti podle Božího slova, že jim ani o Bohu nemohu nic říci. Manžel si to nepřál, říkal, že mu stačí doma jeden blázen... Ale děti se o Bohu dozvěděly od mojí maminky, která, jak mohla, tak jim o Bohu říkala. A doma viděly, jak žiji, jaké mám zásady a že věřím, přemýšlely o tom a Bůh jim žehnal. Prostřední syn Mirek v pubertě moc vyrostl, zkřivila se mu záda, musel nosit korzet a několik měsíců byl v lázních, kde cvičil a byl pod lékařským dohledem. V té době jsem se dozvěděla, že na Maninách je sbor, kde se modlí za nemocné a oni jsou uzdraveni. To mne povzbudilo a při nejbližší příležitosti jsem tam s Mirkem šla a viděla jsem zázračné uzdravení. Po modlitbě se mu srovnala záda, kratší noha vyrostla o 2 cm, obě nohy, které byly pokřivené, zůstaly rovné. Když to doma uviděl manžel, začal o Bohu přemýšlet a Bůh se ho dotýkal. Děti začaly chodit do shromáždění, kde uvěřily a nechaly se pokřtít. My jsme s Mirkem začali chodit na Základy, tam přijal Pána Ježíše do svého života a nechal se také pokřtít. Jeho život se začal proměňovat. Stal se z něj milující táta a manžel, udělali jsme si v rodině mezi sebou pořádek, mezi námi a dětmi a mezi sebou navzájem. Poprosili jsme se všichni o odpuštění a vzájemně si odpustili to, čím jsme si ublížili. Byla to krásná doba, plná milosti a lásky. Bůh nám vynahrazoval všechny ty roky, které byly plné bolesti a slz.

Jak jste řešili rodinný rozpočet?

Po svatbě jsme museli hodně šetřit, měla jsem obálkový systém, tenkrát v letech 1967 a výš jsem vystačila s 30 Kčs denně. Platy byly malé, po škole jsem nastupovala za 863 Kčs čistého. Mirek měl o něco víc. Děti se nám narodily až po 4 letech po svatbě, tak jsme si mohli i něco ušetřit. Měla jsem byt po dědovi, což byla velká výhoda, ale stavěli jsme s rodiči chatu, a tak jsme veškerý čas i finance směřovali tam. Postupně jsme si na důležité a finančně náročné věci brali půjčky, vše jsme bez potíží splatili. Tím, že jsem platila desátky a později jsme je platili oba, jsme zakoušeli finanční požehnání. Je pravda, že jsme nejezdili na drahé dovolené, ale peníze jsme investovali do chaty, kde dnes trávíme čas od jara do podzimu a je nám tam dobře. Je to místo setkávání s naší širokou rodinou, trávíme aktivně čas na zahradě i v dílně a jsme moc rádi, že máme takové zázemí.

Jak jste se popasovali s odchodem dětí z domova?

Každý odchod našich dětí byl pro nás smutný. Ale měli jsme naději, když si berou věřící partnery, že to bude dobré. Já jsem čekala 20 let, než se Mirek obrátil k Bohu a tak jsem byla ráda, že naše děti toho byly ušetřeny. V jednom roce odešla Daniela i Mirek a nejmladší Filip později. Ne všechno se jim v manželství povedlo, některé děti se rozvedly, nechápala jsem, že se to může stát. Stálo nás to hodně smutku, ale jen Bůh to může soudit. Děti zůstaly u Pána a to je důležité.

Měli jste nějakou krizi? Jak jste ji řešili?

Krizi jsme měli v době, kdy byl Mirek ještě nevěřící. Nebyl dobrý manžel a otec svých dětí. Už jsem z toho všeho byla unavená a vyčerpaná. Začala jsem uvažovat o tom, že se rozvedu. Tak špatné to manželství bylo. A když jsem o tom začala vážně a silně přemýšlet, přišel Bůh a dal Mirkovi milost, aby přijal spasení. Bůh nechodí pozdě. Jeho úmyslem nebyl náš rozvod, ale požehnaný život. Po Mirkově obrácení jsme měli i požehnání našeho manželství v církvi, protože jsme měli kdysi svatbu jen na úřadě. Začala ta lepší část našeho společného života. A za to jsme Bohu velice vděčni.

A dnes, jak spolu trávíte čas, když jsou již děti dospělé? (Užíváte si tento čas?)

Oba jsme již delší dobu v důchodu a moc si to užíváme. Máme rádi čas na chatě, kde se nenudíme, stále je co dělat, Mirek je pilný a tvořivý člověk, a i když nám síly ubývají, pohyb nám prospívá. Chodíme na procházky, máme tam hodné sousedy, takže se stále něco děje. Jezdí tam za námi děti s rodinami, takže si užíváme i našich 7 vnoučat. Když jsme přes zimu v Praze, chodíme do sboru, Mirek vede skupinku, scházíme se s dětmi, procházíme se po Praze a je nám dobře. Občas chodíme na kontroly k lékařům – díky Bohu, že nás uzdravuje a udržuje nás v radosti a pokoji.

Jaké máte plány do budoucna?

Jsme sedmdesátníci. Bůh zaslíbil člověku 70 let, vše další je milost. A tak očekáváme život v jeho milosti a každý den bereme jako dar. Věříme, že budeme i nadále v kondici tak jako nyní. I když vidíme, že síly ubývají, že jsme už hodně zpomalili, tak se snažíme být ještě co platní. V rodině i v církvi. Modlíme se za naše stáří. Abychom byli soběstační. Víme, že jednou náš život skončí, ale máme naději, že budeme s Pánem a že náš život nebyl marný.

Květa a Mirek Šedivých,
region Sever

Čtyřicet čtyři společných roků

Letos v únoru jsme oslavili 44 let manželství. Dana uvěřila v r. 1979 a Zdeněk 1982. Jako křesťané jsme spolu 36 let.

Jak budujeme vztah

Musíme si hlídat, aby služba ve sboru a služba vnoučatům nepřesáhla meze. Panuje názor (těch, kdo to nezažili), že důchodci mají přemíru volného času, a tak se jim naloží. Čas na budování manželství je potřeba v každém věku – tedy i po 44 letech. Je třeba trávit taky čas odpočinkem mimo domov (například vyjet na výlet vlakem) a tam mít čas na vzájemné sdílení o všech problémech, které přináší společný život. Je důležité hledat společná řešení bez emocí a v klidu. Znát potřeby druhého, co mu dělá radost nebo i starost. Důležitá je empatie a cit pro situace.

Snažila jsem se **vychovávat děti na základě biblických principů**, ale ne vždy s úspěchem. Chtěla jsem být důsledná. Zdeněk nadržoval dceři a synové to těžko nesli. Nakonec se to vždy odrazilo negativně v jejich vztahu. Neshodli jsme se v tom, jak trestat děti. Zdeněk dlouho nechtěl trestat (z lítosti), ale pak začal trestat v hněvu, což nebylo dobré.

Rozpočet

Když byly děti malé, měla jsem ekonomiku rodiny na starosti já. Po uvěření manžela došlo k postupnému předání odpovědnosti a já si oddychla. O důležitých výdajích se samozřejmě radíme spolu.

Odchod dětí z domova – prázdné hnízdo

Po odchodu nejstaršího syna jsme měli krizi středního věku. Bylo to těžké (43 a 47 let) a nevěděli jsme, jak z toho ven.

Odchod druhého syna z domova byl kvůli jeho vztahu k životu (hledání orientace). Trvalo dost dlouho, než se náš vztah dostal do normálu a dnes funguje skvěle.

Pouze odchod dcery už byl bez problémů (asi jsme už byli vyučeni).

Loni jsme prožili manželskou krizi

a docházeli jsme ke křesťanské psycholožce. Tato pomoc pro nás hodně znamenala a pomohla nám poznat rozdíly mezi námi. Přáli bychom všem, aby se dokázali otevřít a otevřeně řešit krize ve vztazích.

Čas bez dětí

Užíváme si tento čas, ale zjišťujeme, že jde vše daleko pomaleji než dřív. Musíme si pořád hlídat hranice, abychom si našli čas na sebe navzájem.

Budoucnost

Rádi bychom pracovali v sociální oblasti a uplatnili vzdělání získané v minulosti. Není to v současné době možné (obec má jiné priority). Toužíme nést evangelium přijatelnou formou dětem, příbuzným, bývalým spolupracovníkům a dalším. Ne vždy se to daří.

Zdeněk a Dana Paulusovi,
region Sever

JAK JSEM TO PROŽIL

BŮH JE DOBRÝ *a Jeho milosrdenství* TRVÁ

Vždycky mi přišlo, že patřím k těm silným, kteří hodně udělají a vydrží, když trochu účelově použiji Ř 15,1. Prostě takový ten člověk „výkoňák“, co chytí směr, rozhodne se a jede. Šlape a vytrvá navzdory okolnostem a podmínkám. A nejlépe do široka, ne jen v jedné oblasti. A tak to byl zpočátku sport, práce a studium současně, pak řádná práce ve Vězeňské službě (až dosud), po uvěření v Krista služba v evangelizaci a pastoraci, služba staršího většího sboru, více práce, pak rodina, 2 děti, zase více práce, po čase služba ve chválách, 2 chalupy a široká rodina, ještě více práce, různé funkce (jako třeba předseda výboru společenství vlastníků v domě), zase a ještě více práce, další služba, děti rostou, radosti, starosti, plány atd. Léta a léta ponocování, ukrajování spánku, málo odpočinku. Vždycky jsem hledal usilovně Boží vůli a chtěl vědět, jaký je ten směr a co pro mne, naši rodinu, má Pán připraveno. Chtěl jsem pro Boha dělat to nejlepší a co nejvíc. Jakmile se to ale nakupí a je toho moc, je tendence se v tom ztrácet. A vztah s Bohem začíná být okusován a štípán vším možným kolem. Nikdy jsem neměl pocit, že jsem se ztratil, svým způsobem jsem Boží vedení stále vnímal a přijímal. Nicméně zpětně vidím, že i když jsem po určitou dobu už věděl a viděl, jak jsou některé věci špatně, k razantní změně mohlo zřejmě dojít až v jednom momentě. Ten moment, kdy Bůh promluví jasně a nekompromisně do života, kdy jsem Jeho hlas mohl zaslechnout a zakusit Jeho blízkost jako neskutečnou milost. V tom momentě, kdy se celý ten kolotoč i se mnou zastavil. Až když přišel kolaps…

Sílu jsem začal ztrácet v roce 2014, kdy mi doktorka diagnostikovala únavový syndrom. Tři týdny dovolené, 9 hodin spánku každý den a nic. Pán mi dal 3. kapitolu Přísloví, která mne hodně povzbudila a dlouho držela. Leč začal boj s vlekoucí se únavou, vše je rozjeté a z vlaku nejde jen tak vyskočit. Práce, práce, práce. Přibyly neurologické potíže s krční páteří, řada vyšetření a rehabilitace. Jedeme dál, pracovní povinnosti, služební cesty, rozjeté projekty. V roce 2016 se to kupí: relaps únavového syndromu, podezření na boreliózu, měsíční neschopnost, opět rehabilitace krční a bederní páteře, zánět ramene,

zánět uší, bolest tam a tady, nevím, co řešit dřív. Nikdy jsem tak v krátkém čase zhruba půl roku nenavštívil tolik doktorů a nedostal tolik prášků. Modlím se já, modlíme se doma s rodinou, s druhými. Něco ustoupí, na chvíli, jen dílčí zlepšení, ale žádný zlom, žádný zázrak se nekoná, celková tíha zůstává. A bolesti. Do toho po dvouletém utrpení (a modlitebním boji) umírá můj nevěřící táta na rakovinu plic. Stres a nervy. Zase práce, musím fungovat. Tělo se ozývá a protestuje, únava sílí. Blíží se Vánoce, bude volno, musím přežít (fakt, bída).

Dva dny před Štědrým dnem přicházím z práce domů a není mi dobře. Cítím se velmi vyčerpaně. Po večeři usnu na 2 hodiny neklidným spánkem na gauči. Když se probudím, nemůžu dýchat, srdce bije jako o závod. Zoufalá modlitba s mojí ženou Radkou, ale žádná změna. Sedím, nemůžu se nadechnout! Radka volá záchranku, která je na místě za šest, sedm minut. Zdravotníci napochodují do pokoje, první úkony, změření tlaku a za chvíli ležím v sanitce před domem. Je mi hrozně zle. Pane… je tohle konec? Ve víře se vydávám do Jeho ruky. Dostávám kapačku a jedeme do Motola. Urgentní příjem, něco blábolím, po rychlých vyšetřeních jsem poslán na pokoj oddělení kardiologické kliniky. Je kolem půlnoci, berou mi několikrát krev. Doktorka ve službě mluví o infarktu, a že možná půjdu v noci na sál. Nakonec po bezesné noci jdu hned ráno. Do katetru na tepně pravé ruky vpraví kontrastní látku a skenují tepny, žíly, srdce. Výsledek je negativní – vše je v pořádku! Jsem rád, v duchu chválím Pána, udělá se mi lépe. Do odpoledne čekám, až budu moci jít domů. Ruka musí být v klidu týden. Dostanu nějaké prášky včetně antidepresiv (ty jsem odložil a nebral). Radka mne odváží domů – jak je úžasné zase vidět naše kluky, Kryštofa a Matouše!

Po Vánocích odjíždíme do rakovnického domku po Radčiných prarodičích, mám dovolenou. Snažím se vzpamatovat z otřesu a není mi nic moc. Začalo mne bolet břicho a jím čím dál méně. Únava. Modlíme se za ruku, na prvním celosboru v roce 2017 hrajeme s kapelou chvály, musím být fit. Ale nejde to podle představ, ani modliteb. V pátek už tuším, že to nebude dobré, v ruce cítím záškuby. V sobotu mi je všelijak, břicho vydatně bolí, ale přesto podle plánu chceme jet odpoledne do Prahy. Je sbaleno, stmívá se a já po odpočinku přicházím do kuchyně s tím, že mi ztuhla pravá ruka, bolest se rozlévá do těla, cítím se dost divně. Nakonec se sebereme a s Radkou jdeme na ambulanci do nemocnice, která je hned vedle nás. Bloudíme areálem, Radka mne podpírá, sotva jdu. Doktor krátce rekapituluje a shrne: sanitka tu bude za chvíli. Nechápeme, ale za chvíli už se mnou houkačka uhání po dálnici na Prahu. V tu chvíli na mne padá všechno za poslední dny, týdny a měsíce, cítím se totálně bez síly fyzicky a psychicky.

Dnes si hlídám čas s Pánem Ježíšem a čas na Bibli. Hlídám si v práci vytížení a úkoly, zvláště ty, které jsem schopen dávat sám sobě. **Hlídám si odpočinek. Hlídám si zdraví.**

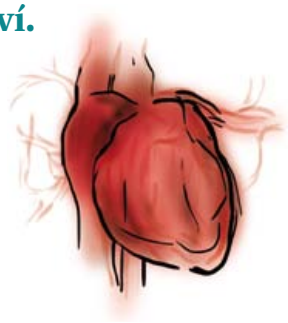

Dlouhých 60 km ochable přemýšlím, co se to vlastně děje.

A tak se na Silvestra po urgentním příjmu v Motole opět ocitám na stejném pokoji kardiokliniky, jen ležím u okna. Uf… ucpala se mi tepna a píchají mi injekce, aby se špunt rozpustil. Ležím, je mi mizerně, skoro nejím, ale necítím se být sám. Vím, že Bůh je se mnou, i když tomu nerozumím, proč se to vše takto děje. V jeden takový moment zatoužím od Něj slyšet něco konkrétního: Pane, máš… pro mne? A v duchu zřetelně slyším: Neboj se, já jsem s tebou. Tak osobně jako nikdy předtím! Vnímám, že On je silný a já slabý a že mi dává svůj pokoj. Po 4 dnech jdu domů a nakonec mne moje doktorka pustí z neschopnosti až po 2 měsících. Jsem rád, potřebuji se vyhrabat z nejhoršího, píchám si injekce do břicha, absolvuji všechna břišní vyšetření (naštěstí negativní), zahajuji dietu. Vůbec nepracuji, nejsem ani on-line! A hlavně, mám dost času na hledání Boží tváře, přemítání, zpytování, pokání, změnu priorit a nastavení jiného životního, zejména pracovního, stylu. Musel jsem si přiznat řadu věcí a dojít k tomu, že takhle na všechny strany s takovým zápřahem to opravdu dál nejde, že to tak nechci, s Radkou nechceme a není to ani Boží vůle. A že jsem takovou stopku asi potřeboval. Taky zažiju jeden čistokrevný zázrak uzdravení: po měsíci píchání injekcí, kdy se doktorka v průběhu kontrolního vyšetření opatrně vyjádřila, že šance na průchodnost tepny

Michal s hudební skupinou Baracha na Střeleckém ostrově, foto Tomáš Božovský

vzhledem k délce špuntu nevidí, při posledním sonu zatajila dech a řekla: zázraky se dějí! Pro mne to bylo super potvrzení, já to prožil tři dny předtím. Haleluja, ruka je volná!

Změny v životě, práci a celkové zotavení mi trvaly skoro rok. Pán mi byl milostiv, abych se vzchopil a mohl zase žít, pracovat, sloužit ve chválách a zvládat denní rutinu. Velkou podporu a povzbuzení, už od první hospitalizace, jsem zakusil od sourozenců z našeho regionu, sboru; tolik útěchy, zájmu, modliteb víry, prorockých slov, napomenutí, vybídnutí a lásky. Církev Božích lidí nefalšovaně v praxi. A samozřejmě od mojí ženy a našich kluků a i od širší rodiny. Radka všechno úžasně zvládla a byla mojí velikou oporou.

Dnes si hlídám čas s Pánem Ježíšem a čas na Bibli. Hlídám si v práci vytížení a úkoly, zvláště ty, které jsem schopen dávat sám sobě. Hlídám si odpočinek. Hlídám si zdraví, žádné prášky neberu, začal jsem pravidelně cvičit a rád bych víc sportoval. Hlídám si čas pro rodinu. Ne vždy mi to vše jde, ale jsem pevně odhodlán s Boží pomocí nesklouznout zpátky. Stále se učím. Prožil jsem těžké chvíle, hodně bolesti, ale taky Boží blízkost a Jeho dotyky milosrdenství. Řadě věcí nerozumím, některým možná ještě méně než předtím, otázek mého intelektuálního člověka by na skladě bylo… Též síly ubylo, už se necítím tak silný jako dřív, alespoň navenek ne (no, taky mi právě bylo padesát…). Ale méně mne to trápí a chci jít víc vírou než rozumem. Nic není na zemi dokonalé a ideální, dokonalý je jenom Bůh a ideální to je/bude v nebi. V posledních dnech mne fascinuje 2 K 4,16 a v tom se teď vidím: „Proto neochabujeme, i když náš vnější člověk chátrá, ten vnitřní se však den ze dne obnovuje. To naše nynější lehké soužení nám totiž působí nesmírně veliké břímě věčné slávy, když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.“

Michal Petras, region Západ

Můj život v Athénách

Athény. Většině lidí žijících jinde se pod názvem tohoto města vybaví antická stavba Parthenonu na Akropoli nebo nějaký podobný chrám. Značná část mého života se ale odehrává o pár kilometrů dál, což je sice stále centrum Athén, ale trochu jiné. Je to asi jako rozdíl mezi Pražským hradem a dolním Žižkovem, jen ty ulice kolem přestupní stanice Omonia jsou ještě ušmudlanější a je tam tolik cizinců, že si občas připadáte spíš jako na Blízkém východě (nebo na tom Dálném, záleží, do které ulice zrovna zabočíte) než v Řecku.

V jedné takové pákistánské ulici se nachází hlavní cíl mojí cesty do Řecka – středisko Helping Hands, kde misijní pracovníci z různých států Evropy a Ameriky sdílejí Boží lásku, evangelium, dobré obědy a další praktickou pomoc s persky mluvícími uprchlíky. Tady trávím každou středu a pátek. Středeční program pro ženy s dětmi pro mě začíná tím, že připravím termosku černého čaje, abychom měli naše milé afghánské a íránské návštěvnice čím uvítat. S každou příchozí rodinkou se pozdravím, mamince podle přání přinesu hrnek sladkého či hořkého čaje, pokud přinesla něco na vyprání, jdu to hodit do pračky. V kuchyni se pomalu chystá oběd, občas tam zaskočím pomoci něco nakrájet. Když je čas, sedím s ženami u nějakého háčkování či dospěláckých omalovánek a u tvoření si povídáme nebo pouštíme hudbu. Kolem poledne pak vytáhnu kytaru (pokud se někdo už předtím nedožadoval lekce základních akordů) a zazpíváme pár chválících písní v perštině. I zapřisáhlé muslimky mají své oblíbené písničky o Ježíši, ke kterým se rády přidají. Následuje biblický příběh nebo svědectví některé z nás, čas kdy otevřeně sdílíme, čemu a proč věříme a co to konkrétně znamená pro naše životy. A po pořádném obědě si postupně maminky sbírají své ratolesti a odcházejí, některé ale ještě chvíli zůstávají u šicího stroje, využívají přístup na internet anebo možnosti si popovídat s některou z nás a třeba nás i požádat o modlitbu.

V pátek sice vaříme jen čaj, zato ale v desítkách litrů. Je otevřeno pro každého, kdo chce přijít a strávit u nás hodinku nebo většinu odpoledne. Na začátek s nějakým dalším muzikantem (či muzikanty – záleží, kolik zrovna máme stážistek, které na něco hrají) zahrajeme pár písní, vždy alespoň nějaké perské, v nichž zazní evangelium. Vždy je také možnost shlédnout film Ježíš v perštině, Ježíšovy činy jsou dobrým podnětem k rozhovorům. Pátek je také dnem, kdy přicházejí lidé k nám do střediska poprvé, dnem seznamování, nových přátelství, ale i těch „starých", rozhovorů a modliteb za drobné i velké těžkosti. Středisko Helping Hands je pro mě takovým stabilním bodem v mém athénském životě a místem, kde zasévám Boží slovo skutky, slovy a hudbou a kde se mohu seznamovat s afghánskými muslimkami.

> I zapřisáhlé muslimky mají své oblíbené písničky o Ježíši, ke kterým se rády přidají.

Pár bloků odtamtud, v jiné, o něco méně pákistánské ušmudlané ulici, je další pro mě vzácné místo, i když o tu samotnou sborovou budovu až zas tak nejde. Athénský dům modliteb a chval se schází i na jiných místech, ale tady všechno začalo pravidelnými čtvrtečními večery loňský podzim a zde zněly chvály 24 hodin denně celý měsíc listopad. Krom pár Američanů, dalších misionářů a pár Řeků občas přijde i pár Íránců, takže někdy vedu chvály persky. S radostí ale pozoruju, že nad anglicky mluvícími cizinci poslední dobou získávají převahu místní. Například minulých 24 hodin, které pořádáme každý měsíc, zněla delší dobu řečtina než angličtina a stavilo se několik mladých Řeků ze sboru, kde jsme akci pořádali. Všichni společně můžeme Boha chválit anglicky, pro ostatní je povzbudivé vidět obrácené bývalé muslimy, jak se radují v Boží přítomnosti, ale i tak mě těší, když zní chvála v místním jazyce!

Dalším bodem pomyslného trojúhelníku mého života v centru Athén je náměstí, či vlastně takový parčík Victoria. Někdy se tomuto místu říká malý Afghánistán, protože je to oblíbené místo setkávání uprchlíků z této země. A už od misijního výjezdu před čtyřmi lety je to moje oblíbené místo, kam venku jít a hrát perské chvály nebo se seznamovat s ženami. Pro Afghánky není nic divného, když někdo přijde k jejich lavičce a začne si s nimi povídat, a někdy se samy od sebe ptají na to, čemu věřím a proč. Ráda bych něco takového podnikala alespoň jednou měsíčně, zatím to nebylo moc často, ale vždycky je to fajn čas a baví mě, jak chvály proměňují atmosféru místa. Jednou si mě dokonce jedna paní se svolením natočila na video, aby je pak mohla poslat dceři do Íránu, což mě ohromilo, že to moje hraní tady bude mít takový dosah. V okolí Victoria také řada uprchlíků bydlí, takže tu člověk vždycky potká nějaké známé ze střediska, a kousek odsud má pronajatý byt část jedné velké rodiny, za kterou se už přes rok modlíme. Dvě ženy se svými manžely a dětmi, které navštěvuji alespoň každý druhý týden, už toho slyšely o Ježíši hodně, vždycky je ale povzbudivé, když se samy ptají. V bezpečí domova je pro ně snazší pokládat otázky, diskutovat anebo se svěřit, čím těžkým si prošly, a můžeme se společně modlit.

Na bydlení ovšem centrum úplně ideální není. Pán Bůh mi připravil světlý byt v klidné čtvrti, odkud to mám taky kousek na kopec, v podstatě ven z města, kam si ráda chodím provětrat hlavu a modlit se. A aby toho nebylo málo, jen dvacet minut pěšky odtud jsem našla perský sbor, když jsem na začátku pobytu hledala, kam se zapojit. Tady vedu chvály a přátelím se s ženami ze sboru. Často mě překvapuje, s jakou důvěrou se mne o dost starší ženy ptají na duchovní věci. Ráda se s nimi navštěvuji, občas zajedu do uprchlického tábora za městem anebo uvařím guláš a pozvu je k sobě na oběd. Občas se i objeví nějaká zájemkyně o lekce kytary. Teď už se sice scházíme o pár stanic dále, kam se vejde více lidí, ale zato tam je kousek od metra česká restaurace, takže se můžu stavit na kus řeči v mém rodném jazyce, který mi tu někdy opravdu chybí.

Občas se mě někdo ptáte, zda se tu dostanu k moři. Dostanu. Athény leží na poloostrově Attica, z východní strany tvoří přirozenou hranici města hory, ze západní je to právě mořské pobřeží. Když si kousek od domu sednu na autobus, za tři čtvrtě hodiny můžu být na pobřeží. Kromě mírně ušmudlaných pláží tu jsou přístavy s malými rybářskými loďkami a rekreačními plachetnicemi, moc ráda se tu procházím, na pobyt na pláži mám nejraději období mimo sezónu, kdy se sice nedá koupat, ale zato tam nejsou davy lidí. To je ale opravdu jen příležitostné místo pro odpočinek. Jinak pro mě Athény a Řecko budou vždycky znamenat hlavně místo, kam jsem přijela za Peršany.

Pokud by někdo rád dostával pravidelné zprávy od Markéty, může si o ně napsat na marketa.mahtab@gmail.com.

Hormonální antikoncepce

zpráva ze semináře MUDr. Máslové

Přednáška paní doktorky byla velmi zajímavá nejen pro ty, kterých se téma hormonální antikoncepce osobně týká, ale myslím, že pro každého. Hormonální antikoncepce (HA) se totiž týká překvapivě skutečně všech. Česká republika byla léta na prvním místě na světě v počtu žen, které užívaly HA. Nyní jsme na nepěkném druhém místě na světě!

Paní Máslová své vystoupení a svá tvrzení dokládala statistikami a grafy. Podle nich užívá v ČR HA přes 50 % žen v produktivním věku (15–50 let). To je ve srovnání s ostatními zeměmi EU, kde HA bere 24 % žen, obrovské číslo! Protože hormony nelze účinně filtrovat, dostávají se v ČR ve větší míře než kde jinde z vody do těl živočichů. A tím do naší potravy a s pitím přímo do našich těl. Ovlivněni hormony jsme tedy skutečně všichni, a to genderově vyrovnaně. ☺

Paní doktorka se zamýšlela nad historií užívání HA, příčinami jeho vzestupu i nad jeho důsledky. Statisticky ukazovala na procentně zvýšené riziko depresí, infarktů, rakoviny prsu a také vlastní konečné neplodnosti uživatelek HA. Jen v ČR každý 4.–5. pár nemůže otěhotnět přirozenou cestou, a tak se množí střediska asistované reprodukce. S nimi mnohdy úzce spolupracují stejné farmaceutické firmy, které na trh uvádějí HA. U nás je dnes přes 40 takových klinik a jejich „úspěšnost“ je okolo 10 % – kdy na 100 zákroků oplodnění se narodí deset dětí.

Problematikou nadužívání hormonů a hrozbami s tím spojenými jsou znepokojeni vědci v řadě zemí. Řeší to biologové ve Skandinávii, v USA i v EU – kde nedávno asi osmdesát vědců podepsalo petici za redukci hormonálních preparátů. Jenom v ČR se o tomto známém, již celospolečenském ohrožení, mlčí.

Osobně jsem moc ráda, že jsem se o HA mohla dozvědět tolik zajímavých informací. Mohu je předávat svým známým a přátelům a také se za celou tuto oblast lépe modlit.

Vřele všem doporučuji poslechnout si přednášku MUDr. Máslové na webu sboru!

Anna Slobodová

Plodná láska

Dělej věci pro Boha, i když to neprožíváš, ale nedělej to tak stále. Chtěj to prožívat. Ano, víra je před prožitkem, city ale v Kristově díle nesmějí chybět. Chtěj milovat. Láska je ryzí spravedlivé lidské jednání. Jednání člověka tak, jak byl stvořen. Proto je naplněním zákona láska. Proto tolik Pavlovi záleželo na lásce jednající skrze víru. Je to spravedlivé jednání.

Jsme zachráněni milostí skrze víru. Milost odpouští hřích a vlévá ducha lásky, jak říká sv. Augustin. Protože nás Bůh tak miloval, že dal svého jedinečného Syna za nás, proto i my milujeme a můžeme dávat sami sebe. Jsme k tomu zachráněni novým narozením a obnovou Svatého Ducha.

Víra v nás způsobuje účinek milosti. Milostí se v nás díky Kristu naplňuje původní záměr Božího stvoření. Boží stvoření před svým porušením bylo jedinečné. Rádoby křesťanské řešení problémů lidí způsobem, který nepramení z obnovy původního Božího záměru skrze Krista, se nazývá jiné evangelium.

Je bolestivé, když vliv individualismu spojený s pasivitou vede k neplodnosti a chladu ve vztazích. Klíčem k oživení vztahů je zájem. Boží slovo říká: mějte zájem o přednosti (potřeby) druhých lidí, nejen o ty své. Působí v nás snad tu uzavřenost a individualismus Pán Ježíš nebo Svatý Duch? Nebo spíš jde o přílišné zaměření na sebe?

Věnujme zájem a svou pozornost Pánu Ježíši. Alespoň si to vyzkoušejme, mějme z toho chvíle potěšení. Věřím, že při tom bude Bůh v našem srdci působit zájem o druhé lidi. Dá nám inspiraci, jak ocenit jejich přednosti a dotknout se potřeb. Dá nám do srdce Otcovo milosrdenství, prožijeme soucit s jejich trápeními. Otevře nám oči pro jejich přednosti a pro to, jak se On sám skrze naše přátele v církvi dává nám a jiným lidem.

Petr Hrdina

SETKÁNÍ manželských párů

16. 5.

V naší zemi už opakovaně sloužil **James Cecy, který se věnuje speciálně tématu posvěcení a manželství.** Mimo jiné kázal i na našem sborovém shromáždění. V květnu navštíví naši zemi opět a tentokrát i se svou manželkou Karen. Chceme využít této příležitosti a uděláme s nimi v našem sboru **ve středu 16. 5. od 18:30 setkání pro manželské páry,** kde poslouží slovem i modlitbou. Pozvání platí jak pro manžele z našeho sboru, tak pro manželské páry z dalších sborů.

Lubomír Ondráček

KULTUROU PROTI antisemitismu

Neděle 22. dubna 2018

Jestliže si také myslíte, že antisemitismus je nákaza, která znovu ohrožuje civilizaci, přijďte a připojte se tak k těm, jimž to není jedno.

POCHOD DOBRÉ VŮLE

14 hodin
Praha, náměstí Franze Kafky

Připojte se k pietní vzpomínce na oběti holocaustu a k pochodu na Malou Stranu, který je pokojnou a kulturní reakcí na projevy antisemitismu a nesnášenlivosti.

VŠICHNI JSME LIDI

15 hodin
Valdštejnská zahrada

Veřejné shromáždění s kulturním programem za účasti pamětníků připomene osud Židů v době holocaustu i 70. výročí vzniku státu Izrael. Hudební doprovod: izraelský jazzový hudebník Yotam Silberstein a kantor Michal Foršt. Vstup volný.

K triumfu zla postačí, když slušní lidé nebudou dělat nic!

(Hledáme dobrovolníky pro tuto akci. Pište prosím na: icej@ecn.cz)

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

Regionální shromáždění se konají každou neděli, kromě první neděle v měsíci.

HOSTIVAŘ
Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: neděle od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 20/9/0

JIH
Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: neděle od 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: pondělí, týden po celosboru, v 18:00, Budějovická 9, Praha 4
Počet členů: 51/9/25

JIHOVÝCHOD
Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: neděle od 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 31/7/8
Vstup: Karolína Hrdá

PALMOVKA
Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: neděle od 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 103/21/24

SEVER
Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: neděle od 9:30, Rezidence Rosa, Střelničná 1680, Praha 8
Modlitební: 23. 4. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 103/9/31

STŘED
Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: neděle od 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 85/18/25

VÝCHOD
Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: neděle od 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 90/9/17
Vstup: Ruth Kubíčková
Úmrtí: 9. 2. Jitka Holubová

ZÁPAD
Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: neděle od 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/10
Svatba: Mirek a Sandra Jarolímovi

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Křesťanské společenství Praha

sbor Křesťanské společenství Praha
IČ: 73631043
DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa
Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt
tel./fax: **284 822 294**
e-mail: **praha@kaes.cz**
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet
Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32
číslo účtu: **223775399/0300**
konst. s.: **0558**
var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽI

www.mladezpraha.kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže, Za Vodárnou 33/1767, 182 00 Praha 8, IČ: 26640627
číslo účtu: 186564276/0300, v.s. 682102

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
úterky 17:30–19:30 hod.
více info Miloš Kačírek jr.
604 651 744
kacirekmilos@seznam.cz

ODROST (18–25 LET)
pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele KS Praha. Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: **sd@kaes.cz**
Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / **Korektury:** Kristýna Leitermannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová
Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

1. 4. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: *hudební skupina Mozaika Worship (KS Mozaika Hradec Králové) pod vedením Ivana Růžičky*
Kázání: *Jiří Bukovský – **Nový chrám***

pondělí 2. 4. **Tanec vzkříšení** v 15.00 na Pražském hradě

2. 4. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

3. 4. Prorocká služba

úterý Johny Foote, 18:30

úterý 3. 4. **Místa uzdravení** 18:00–20:00, 1. patro
3. 4. **Porost**, 17:30–19:30

středa 4. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
4. 4. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 5. 4. **Kurz Alfa pro mládež** 18:00, suterén
5. 4. **Základy křesťanského života** od 18:30, malý sál
Téma: Co je to církev
5. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

neděle **shromáždění v rámci regionů**
8. 4. **ŠESTÁ** – večerní setkání pro mladé 18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

pondělí 9. 4. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 10. 4. **Porost**, 17:30–19:30

středa 11. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
11. 4. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 12. 4. **Místa uzdravení** 17:00–19:00, 1. patro
12. 4. **Základy křesťanského života** od 18:30, malý sál
Téma: Pán Ježíš přijde znovu
12. 4. **Kurz Alfa pro mládež** od 18:00, suterén
12. 4. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
12. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

sobota 14. 4. **Uzdravovací a vyučující shromáždění** *(Luboš Patočka)* 14:00–18:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 16. 4. **Odrost**, 18:30–21:00

Divadelní společnost Kairos II
Na zdi a za zdí
16. 4. od 19:00, v divadle Karla Hackera v Kobylisích

úterý 17. 4. **Porost**, 17:30–19:30

středa 18. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
18. 4. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 19. 4. **Kurz Alfa pro mládež** od 18:00, suterén
19. 4. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
19. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

pátek 20. 4. **Friday Young Wine** 19:00–24:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 23. 4. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 24. 4. **Porost**, 17:30–19:30

středa 25. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
25. 4. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 26. 4. **Místa uzdravení** 17:00–19:00, 1. patro
26. 4. **Kurz Alfa pro mládež** od 18:00, suterén
26. 4. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
26. 4. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

neděle **shromáždění v rámci regionů**

30. 4. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
30. 4. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 1. 5. **Místa uzdravení** 18:00–20:00, 1. patro

středa 2. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
2. 5. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 3. 5. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
3. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

6. 5. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: *hudební skupina Worship Vision pod vedením Jiřího Jelínka*
Kázání: *Lubomír Ondráček*

pondělí 7. 5. **Odrost**, 18:30–21:00

středa 9. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
9. 5. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 10. 5. **Místa uzdravení** 17:00–19:00, 1. patro
10. 5. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
10. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

11.–13. 5. **NamaKSimum** setkání mládeží KS v Kutné Hoře

sobota 12. 5. **Uzdravovací a vyučující shromáždění** *(Luboš Patočka)* 14:00–18:00, velký sál

neděle **13. 5.** **shromáždění v rámci regionů**
ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé 18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

pondělí 14. 5. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 15. 5. **Porost**, 17:30–19:30

16. 5. Večer pro manžele

úterý káže James Cecy, 18:30, velký sál

16. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
16. 5. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 17. 5. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
17. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

pátek 18. 5. **Friday Young Wine** 19:00–24:00, velký sál

sobota 19. 5. **Den Levitů** 10:00–15:00, pro děti od 6-15 let je třeba se předem přihlásit na: taborlevitu@gmail.com

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 21. 5. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 22. 5. **Porost**, 17:30–19:30

středa 23. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
23. 5. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 24. 5. **Místa uzdravení** 17:00–19:00, 1. patro
24. 5. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
24. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

sobota 26. 5. **Festival na Výšinách** Na Petříně

neděle **shromáždění v rámci regionů**

28. 5. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
28. 5. **Odrost**, 18:30–21:00
úterý 29. 5. **Porost**, 17:30–19:30

středa 30. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5
30. 5. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek 31. 5. **Kurz manželské večery** 16:30–20:30
31. 5. **Kurz Alfa,** 18:30, Budějovická 9, Praha 4

Na MÍSTA UZDRAVENÍ *je vhodné se předem přihlásit:* ***mistauzdraveni@gmail.com***